

KUIPSTAETE | Olympisch Stadion-architect

ziet een gouden toekomst

De Kuip als je huis: het kán!

stadion feijenoord

ROTTERDAM | Er gloort een gouden toekomst voor de oude, trouwe Kuip. Volgens architect André van Stigt, die nauw betrokken was bij de verbouwing van het Olympisch Stadion in Amsterdam, biedt het monument op Zuid volop kansen op een nieuw leven. Met woningen, vermaak en bedrijvigheid. „Met 120 tot 140 miljoen euro kom je al een heel eind.”

MARCEL POTTERS

Het moet de ultieme droom zijn voor menig Feyenoord supporter. Een plekje in 'wooncomplex' de Kuip, als er in de prachtige, monumentale voetbaltempel met z'n rijke historie niet meer tegen een bal wordt getrapt. Als er een kersverse thuishaven voor Feyenoord is verrezen aan de Nieuwe Maas, en Stadion Feijenoord als een soort *Kuipstaete* de toekomst tegemoet gaat.

Het kán, zegt architect André van Stigt, zo'n 15 jaar geleden de geestelijk vader van de grootschalige renovatie van het Groot Handelsgebouw in Rotterdam en nu supervisor bij de ingrijpende opknapping van de Maastunnel. En die eind jaren 90 al eens zo'n kunstje flikte met het Olympisch Stadion, in 2000 heropend door - toen nog - prins Willem-Alexander.

Als ervaringsdeskundige komt hij meteen met een belangrijk advies aan Feyenoord, die de Kuip 2.0 opneemt in de ambitieuze plannen voor *Feyenoord City*: „Delen van het bestaande stadion slopen moet je absoluut niet doen. De Kuip is een sociaal monument. Als je er in de toekomst binnenkomt, dan moet je nog steeds het wedstrijdgevoel hebben. Uit de tijd dat je aan de hand van je vader naar thuisduels ging. Het gebouw moet de verhalen van toen blijven vertellen.”

Delen van het bestaande stadion slopen, dat moet je absoluut niet doen

- André van Stigt

En wie *insoomt* op de nog zeer voorlopige impressie van de Kuip-nieuwe-stijl - uit de koker van architectenbureau OMA - ziet dat handhaving van de tribunestructuur het uitgangspunt is. De lichtmasten staan zelfs nog overeind, het later toegevoegde kapje is er af en aan de Olympiazijde hangt een nieuw gebouw over de tribunes.

De heilige grasmat direct omgeven door woningbouw, á la Highbury in Londen, zou op Zuid groot-

► **Architect André van Stigt.**

FOTO FRISO KEURIS

schalige breekacties noodzakelijk maken. Van Stigt is - en niet alleen om emotionele redenen - tegenstander van een transformatie zoals die bij de voormalige thuishaven van Arsenal heeft plaatsvonden.

„Als je in de Kuip de woningen dwars door de tribunes zou bouwen, dan heeft dat grote nadelen,” filosofeert hij. „Je hebt al heel snel problemen met het licht. Zowel aan de binnen- als buitenkant komt er nauwelijks zonneschijn naar binnen, zodat je in een bedompte ruimte komt te zitten.”

Wel een optie is om direct aan de buitenkant woningen toe te voegen, vooral sociale woningbouw. „Die plek bij de Kuip heeft zoveel uitstraling, dat mensen er heel graag willen wonen,” voorspelt hij.

Een nieuwe bestemming voor het uit 1937 stammende gebouw was een harde eis van de gemeente Rotterdam aan Feyenoord. En diezelfde stad ziet dat aan die vraag wordt voldaan. „Het eerste concept van de herontwikkeling van de Kuip is veelbelovend,” zo laat het college van b en w weten.

Feyenoord zelf meldt het 'goeddeels behouden van de Kuip', die 'wordt getransformeerd tot een multifunctioneel supporters-, sport-, leisure- en wooncomplex'. „De Kuip wordt het thuis van de supporters,” aldus Gerard Hoetmer, voorzitter van de raad van commissarissen van Feyenoord.

▲ Stadion Feijenoord. 'Die plek heeft zoveel uitstraling, dat mensen er graag willen wonen,' zegt architect André van Stigt. FOTO ANP

◀ Het bekendste voorbeeld van 'stadionwoningen': Highbury in Londen. Met links ontspannen op de bank Robin van Persie. FOTO STUART MACFARLANE

Zoveel verschillen als er zijn tussen het Olympisch Stadion in Amsterdam - nu een atletiekcomplex - en Stadion Feijenoord, zoveel overeenkomsten zijn er ook. In beide gevallen moet de authenticiteit worden behouden, en een kostendekkend gebruik worden gevonden.

Slopen

In de hoofdstad is dat al gelukt, meldt Van Stigt. „Kijk, in een tijd van duurzaamheid is het sowieso onverstandig om te slopen. Je moet aan de kwaliteit die je hebt een tweede laag toevoegen. Bij het Olympisch Stadion hebben we in de catacomben 12.000 vierkante meter aan functies toegevoegd. Dat leverde zoveel op, dat vanaf 2000 de atletiek 17 jaar lang vrij van kosten was.”

Naar de Kuip moet je luisteren, kijken, de trots voelen, oog hebben voor de roots van mensen die hier lief en leed met elkaar hebben gedeeld. En daarna toewerken naar een invulling van het gebouw.

„Je zou kunnen denken aan een

speelparadijs voor kinderen, een plek waar de jeugd kan gamen,” vindt hij. „Maar ik zie ook een kans om zonnecollectoren en nieuwe energie grootschalig te benutten. Het zou een startplek kunnen zijn voor innovatieve bedrijven, voor duurzame ontwikkelingen, of voor vertegenwoordigers van de maakindustrie.”

Figuren als ontwerper Daan Roosegaarde of zijn collega-designer Piet Hein Eek zouden hier goede sier kunnen maken. „Allerlei nieuwe ambachten kunnen in de Kuip een plekje krijgen. Zeg maar van die 3d-printermensen.”

En als het Olympisch Stadion-project iets heeft aangetoond, dan is het wel dat het budget beperkt kan blijven. „Eerste ramingen gingen uit van 70 miljoen euro,” besluit hij. „Dat hebben we tot 24 miljoen weten terug te brengen. Gezien zijn veel grotere schaal, denk ik dat je in Rotterdam met een bedrag tussen de 120 en 140 miljoen euro een heel eind komt. En als het goed is met maar heel weinig subsidie.”